

ارزیابی خصوصیت ضد میکروبی و مطالعه حضور ترکیبات فیتوشیمیایی گل‌سنگ های جداسازی شده از هفت چشمه تبریز بر برخی باکتری های بیماریزای روده ای

هادی ملک زاده دیزج چراغی*^۱ و نیما بهادر^۲

۱. کارشناس ارشد میکروب شناسی، گروه میکروب شناسی، علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، فارس، ایران

۲. استادیار میکروب شناسی، گروه میکروب شناسی، علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، فارس، ایران

نویسنده مسئول: hadi.malekzade.65@gmail.com

چکیده

سابقه و هدف: گل‌سنگ ها اجتماعی از یک جلبک و قارچ به شمار می آیند که از دیرباز در طب سنتی مورد استفاده قرار می گرفتند بنابراین شناسایی گل‌سنگ ها و توانایی تولید عوامل ضد میکروبی بسیار مهم می باشد .

مواد و روش ها: در تحقیق حاضر چهار نمونه گل‌سنگی جمع آوری شده از اطراف تبریز که توسط مرکز رستنی های ایران شناسایی گردید مورد ارزیابی قرار گرفت. سپس تاثیر عصاره های آبی، اتانولی و استونی هر گل‌سنگ بر روی ۳ سوش باکتریایی متعلق به جنس های: اشرشیاکلا (PTCC 1395)، شیگلا دیسانتری (PTCC 1188) و سالمونلا تیفی (PTCC 1609) به روش انتشار در چاهک و تعیین کمترین غلظت ممانعت کنندگی از رشد (۰/۵ - ۰/۱۵۶ گرم بر میلی لیتر) مورد ارزیابی قرار گرفتند. همچنین حضور ترکیبات فیتوشیمیایی مانند: فلاونوئید، تانین و ترپنوئید در هر یک از گل‌سنگ ها نیز مورد ارزیابی قرار گرفت.

یافته ها: نتایج بدست آمده بیانگر آن است که از بین عصاره های گل‌سنگی، عصاره های آبی هاله قابل توجهی بر روی باکتری ها ایجاد نکردند ولی عصاره های اتانولی و خصوصا استونی گل‌سنگ ها بر روی باکتری های اشرشیاکلا و سالمونلا تیفی موثر بودند. از طرف دیگر نتایج نشان داد که کمترین غلظت ممانعت کنندگی از رشد مربوط به عصاره استونی گل‌سنگ استاروتله بر روی باکتری اشرشیا کلی بوده است. علاوه بر این ترکیباتی مانند فلاونوئید و ترپنوئید در تمامی گل‌سنگ ها مورد تایید قرار گرفت و حضور تانین تنها توسط گل‌سنگ استاروتله تایید گردید.

نتیجه گیری: تحقیق حاضر نشان داد که گل‌سنگ استائوروتله از بین گل‌سنگ‌ها جهت اثرات ضد میکروبی بهترین نوع می باشد و می توان در تحقیقات بعدی از آنها و تاثیر بر روی سایر میکروارگانیسم های بیماریزا استفاده نمود.

واژگان کلیدی: تاثیرات ضد میکروبی، عصاره ها، گل‌سنگ های بومی تبریز

مقدمه

گل‌سنگ‌ها اجتماعی از یک جلبک و قارچ به شمار می آیند که این نوع از رابطه به صورت همزیستی می باشد. قارچ غذا را از سلول های جلبکی بدست می آورد و در مقابل جلبک را از شرایط مضر حفظ می نماید. قارچ معمولاً از گروه آسکومیست‌ها بوده که در مرفولوژی و تکثیر گل‌سنگ دخالت داشته و جلبک‌ها، بیشتر از گروه سیانوباکترها هستند که طی عمل فتوسنتز، ترکیب های لازم را برای هر دو موجود فراهم می‌کنند (۱،۲). گل‌سنگ عموماً با سرعت خیلی کم رشد می کنند اما می توانند در زیستگاه های نامناسب مانند کویر و نواحی قطب جنوب زنده بمانند این ارگانیسم ها قسمتی از صخره درحال نفوذ خود را به خاک تجزیه می کنند بنابراین به نام سازنده های خاک یا کشاورزان طبیعت نامیده می شوند (۳،۴)

امروزه این ارگانیسم ها در ابعاد گوناگون مورد استفاده قرار می گیرند که در این میان می توان به استفاده آنها به عنوان مواد غذایی، درمان بیماری ها، صنعت نساجی و دباغی، خوشبوکننده و ... اشاره نمود(۵). بر همین اساس بوورخولدر در سال ۱۹۴۴ دریافت که عصاره گل‌سنگ می تواند رشد چندین نوع ازباکتری ها را مهار نماید. او ماده موثره را احتمالاً اوسنیک اسید عنوان نمود که نوعی آنتی بیوتیک با طیف گسترده بوده و از گل‌سنگ های زرد کلادونیا بدست آمده بود (۶، ۷). بنابراین از آنجاییکه امروزه مقاومت داوربی یکی از مشکلات اساسی جوامع بشری می باشد تحقیق حاضر بدنبال جمع آوری گل‌سنگ از مناطق بومی استان تبریز، ارزیابی خصوصیت ضد میکروبی، وجود ترکیبات فیتوشیمیایی آنان و تاثیر آن بر روی باکتری های بیماریزای خانواده انتروباکتریاسه می باشد.

موادروش ها

نمونه های گل‌سنگی از بخش های مختلف منابع طبیعی استان تبریز در طول ماه های آبان ماه ۱۳۹۱ از روستای هفت چشمه که از توابع شهرستان آذرشهر، واقع در ۳۵ کیلومتری تبریز می باشد جمع آوری گردید. پس از عکس برداری و انتخاب نمونه ها با جدا کردن قسمت های اضافی نمونه ها در هوای اتاق به مدت ۲ هفته خشک و در شیشه های درب دار استریل جهت شناسایی

نگهداری شدند و جهت تعیین جنس به مرکز رستنی های ایران واقع در استان تهران ارسال گردید. در این تحقیق از ۳ سوش مهم خانواده انتروباکتریاسه شامل: اشرشیاکلای (PTCC 1395)، شیگلا دیسانتری (PTCC 1188) و سالمونلا تیفی (PTCC 1609) تهیه شده از بخش میکروبیولوژی مرکز تحقیقات میکروبیولوژی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات فارس مورد استفاده قرار گرفت. باکتری های در محیط نوتریت برات احیا شده و در دمای ۳۷ درجه سلسیوس به مدت ۲۴ ساعت انکوبه شدند که در آزمون های بعدی مورد استفاده قرار گیرند.

در تحقیق حاضر از ۴ جنس گلسنگی (*Staurothele* sp., *Candelariella* sp., *Diploschistes* sp. *Caloplaca* sp.) استفاده گردید. ۵۰ گرم از هر یک از گلسنگ های جمع آوری شده بطور جداگانه با استفاده از آب، الکل اتانول ۷۰٪ و استون به کمک سوکسیله عصاره گیری گردید. سپس هر یک از عصاره ها از کاغذ صافی واتمن شماره ۱ عبور داده شد و جهت تبخیر استون و الکل در آون به مدت ۲ ساعت قرار داده شد. با استفاده از دی متیل سولفوکساید از هریک از عصاره ها استوک تهیه گردید و استوک ها در دمای ۴ درجه سلسیوس تا قبل از آزمون های بعدی نگه داری شد (۸، ۹).

حساسیت میکرو ارگانسیم های تهیه شده به عصاره های تهیه شده بر اساس ول دیفیوژن آگار و کمترین غلظت ممانعت کنندگی از رشد ارزیابی گردید. بر همین اساس نمونه های باکتریایی در محیط کشت نوترینت برات کشت داده شد و به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سلسیوس انکوبه گردید. سپس نیم میلی لیتر از سوسپانسیون میکروبی به غلظت نیم مک فارلندبر روی محیط کشت مولر هینتون آگار به صورت سفحه ایی کشت داده شد و به کمک بورل استریل بر روی محیط ها چاهک ایجاد گردید. در هریک از چاهک ها میزان ۵۰ لاندای عصاره های آبی، استونی و الکی بطور جداگانه اضافه گردید و از حلال ها به تنهایی به عنوان کنترل استفاده گردید و پلیت ها در دمای ۳۷ درجه سلسیوس به مدت ۲۴ ساعت انکوبه شد (۱۰، ۱۱). پس از گذشت زمان مذکور عدم رشد سویه ها بر اساس قطر هاله شفاف اندازه گیری شد.

علاوه بر این کمترین غلظت ممانعت کنندگی از رشد بر اساس ول دیفیوژن متد تعیین گردید. برای این منظور رقت هایی به غلظت های ۰/۵ تا ۰/۱۵۶ گرم بر میلی لیتر تهیه گردید و با افزودن هریک از رقت ها به میزان ۵۰ لاندای چاهک های تولید شده تاثیر عصاره ها بر علیه هریک از ارگانسیم های مذکور مورد ارزیابی قرار گرفت و تمامی آزمون ها طی سه تکرار انجام شد (۱۰، ۱۲).

جهت تعیین حضور ترکیبات فیتوشیمیایی تولیدی در گل‌سنگ‌ها وجود ترکیباتی چون فلاونوئید، تانین و ترپنویید مورد ارزیابی قرار گرفت (۱۳-۱۶). جهت تعیین وجود فلاونوئید به ۱ گرم پودر هر یک از گل‌سنگ‌ها بطور جداگانه ۱۰ میلی لیتر اتیل استات افزوده و به مدت ۵ دقیقه در حمام بخار آب (۴۰-۵۰ °C) حرارت داده شد. سپس ۱ میلی لیتر آمونیوم رقیق به فیلتریت افزوده و بروز رنگ زرد به منظور تست مثبت ثبت قلمداد گردید. برای حضور تانین ۰.۵ میلی گرم پودر گل‌سنگ در ۲۰ میلی لیتر آب گرم برای چند دقیقه حرارت داده شد. سپس ۳ قطره ۵% FeCl₃ افزوده و حضور رنگ سبز مایل به قهوه ای تیره و آبی تیره به عنوان تست مثبت ثبت گردید. در آزمون سنجش ترپنوئید ۵ میلی لیتر از عصاره هر گل‌سنگ با ۲ میلی لیتر کلروفرم مخلوط شده، سپس ۳ میلی لیتر اسید سولفوریک غلیظ به دقت و با آرامی به آن افزوده تا تشکیل لایه دهد. وجود رنگ قرمز مایل به قهوه ای بین دو سطح نشانگر تست مثبت ثبت قلمداد گردید.

یافته‌ها

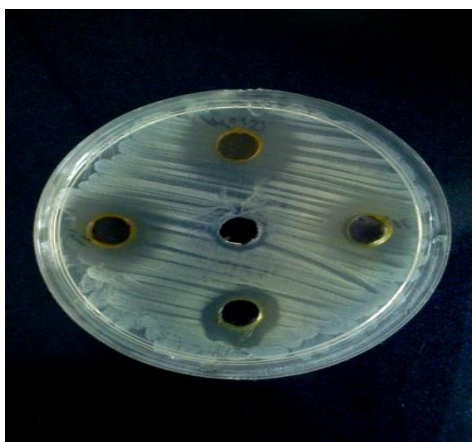
نتایج بدست آمده از عصاره‌های آبی بیانگر آن بود که هیچک از عصاره‌های آبی بر روی باکتری‌های مورد نظر تاثیر نداشتند اما عصاره‌های اتانولی و استونی بر ارگانسیم‌های مورد نظر اثر داشته و بیشترین تاثیر عصاره اتانولی مربوط به *Diploschistes* و باکتری اشیریشیا بوده و بیشترین اثر عصاره استونی مربوط به گل‌سنگ *Staurothele* بر باکتری اشیریشیا کلی بوده است (جداول ۱ و ۲). همچنین تاثیر عصاره‌ها بر روی باکتری‌های مورد نظر در شکل ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱. میزان حساسیت میکروبی عصاره اتانولی گل‌سنگ‌ها بر باکتری‌ها (قطر هاله عدم رشد بر حسب میلی متر)

Name of Bacteria	<i>Staurothele</i>	<i>candelariella</i>	<i>Diploschistes</i>	<i>Caloplaca</i>
	<i>sp</i>	<i>sp</i>	<i>sp</i>	<i>sp</i>
<i>Escherichia coli</i>	20	16	18/6 ± 2/3	17/3 ± 0/5
<i>Salmonella typhi</i>	۶/۱۱ ± ۰/۵	11	۶/۱۱ ± ۵/۰	10/6 ± ۵/۰
<i>Shigella dysentriae</i>	12 ± 1	۱۴	۱۴/۳ ± ۱۵۴/۱	۱۳ ± ۷۳/۱

جدول ۲. میزان حساسیت میکروبی عصاره استونی گل‌سنگ‌ها بر باکتری‌ها (قطر هاله عدم رشد بر حسب میلی متر)

Name of Bacteria	<i>Staurothele candelariella</i> <i>sp</i>	<i>Diploschistes</i> <i>sp</i>	<i>Caloplaca</i> <i>sp</i>	
<i>Escherichia coli</i>	32/6 ± 1/1	۲۰	۲۰	20/3 ± 2/5
<i>Salmonella typhi</i>	15/3 ± 0/5	15/6 ± 0/5	16 ± 1/7	14/6 ± 0/5
<i>Shigella dysenteriae</i>	22/6 ± 2	15/6 ± 0/5	14/6 ± 0/5	16/6 ± 1/5

شکل ۱. تاثیر عصاره های گل‌سنگی بر روی باکتری اش‌ریشیا کلی

نتایج بدست آمده از تحقیق حاضر بیانگر آن است که برای سه رده گل‌سنگی غلظت اولیه (۰/۵ میلی گرم بر لیتر) کمترین غلظت

ممانعت کنندگی از رشد برای باکتری های پاتوژن محسوب می گردد اما در بین عصاره ها فقط عصاره استونی گل‌سنگ استوروتله بر

روی ارگانسیم‌ها با غلظت های متفاوت تاثیر داشته است بطوری که بیشترین تاثیر نیز بر روی باکتری اش‌ریشیا کلی به میزان ۰,۰۶۲۵

می باشد.

برای تعیین وجود فلاونوئید در گل‌سنگ‌های مورد آزمایش نتایج بیانگر آن است که هر ۴ گل‌سنگ موجود دارای ترکیبات

فلاونوئیدی هستند وجود لایه زرد در بالای هر لوله آزمایش نشان دهنده وجود فلاونوئید است (شکل ۲).

شکل ۲. وجود ترکیبات فلاونوئیدی در گل‌سنگ‌ها

در آزمایشات انجام شده توسط محققین در صورت حضور رنگ سبز تیره یا سیاه نشان گر وجود تانین در گل‌سنگ‌های موجود است،

بنابراین نتایج بیانگر آن است که از بین گل‌سنگ‌های مورد آزمایش فقط گل‌سنگ استائوروتله دارای ترکیبات تانینی است. (شکل ۴)

شکل ۳. وجود ترکیب تانین در گل‌سنگ استائوروتله (اولین ارلن از سمت چپ)

در ارزیابی وجود ترپنوئید در گل‌سنگ‌های مورد نظر نتایج نشان داد که تنها در حالت استونی‌ها وجود ترپنوئید در گل‌سنگ‌ها

به اثبات رسید (شکل ۴).

شکل ۴. وجود ترکیبات ترپنوئیدی در گل‌سنگ‌ها

باتوجه به مقاومت آنتی بیوتیکی روزافزون میکروارگانیسم‌ها و گرایش عمومی به ترکیبات طبیعی، شناسایی گل‌سنگ‌ها و بررسی اثرات ضد میکروبی آن‌ها از اهمیت خاصی برخوردار است. بر همین اساس امروزه استفاده از ترکیبات ضد میکروبی موجود در گل‌سنگ‌ها به عنوان ترکیب‌های طبیعی با اثر کشندگی و بازدارندگی بر عوامل بیماری‌زا بسیار مورد توجه قرار گرفته است (۱۷-۱۹). بطوریکه رانکوویک و همکاران اثر ضد باکتریایی عصاره‌های آبی، استنی و متانولی پنج گل‌سنگ را علیه شش جنس باکتریایی مورد بررسی قرار دادند که در بین ارگانیسم‌های ارزیابی شده باسیلوس مایکرویدس حساس‌ترین گونه باکتریایی مورد آزمایش بود اما عصاره آبی گل‌سنگ‌ها فعالیت ضد باکتریایی علیه باکتری‌های مورد آزمایش نشان ندادند که به موازات تحقیق حاضر می‌باشد (۲۰). بدنبال آن در سال ۲۰۱۲ شرما و همکاران به بررسی فعالیت ضد میکروبی ۵ گونه‌ی گل‌سنگ تپه‌های چیلینگ بر روی ۴ باکتری گرم مثبت و ۴ باکتری گرم منفی پرداختند که بحث گونه‌های بومی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و همین امر سبب شد که تحقیق حاضر بدنبال جمع‌آوری گل‌سنگ‌های بومی منطقه هفت چشمه تبریز و تاثیر آن بر روی باکتری‌های عامل عفونت مجاری ادراری باشد که طی تحقیقات مختلف ارگانیسم‌هایی چون اش‌ریشیا و سالمونلا نیز مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند (۲۱، ۲۲). از طرف دیگر رینکوویچ و کوسانیک نیز در سال ۲۰۱۲ فعالیت ضد باکتریایی عصاره‌های متانولی، استونی و آبی گل‌سنگ‌های لکانورا آتره، لکانورا مورالیس، پارملیا ساکسیتیلیس، پارملیا سولکاتا، پارملیوپسیس آمیگونا را علیه چند گونه باکتریایی را گزارش کردند که عصاره آبی هیچ‌کدام از گل‌سنگ‌ها فعالیت ضد باکتریایی نداشت ولی با این وجود عصاره‌های متانولی و استونی دارای خاصیت بازدارندگی بودند که به موازات تحقیق حاضر می‌باشد از طرف دیگر نتایج این دانشمندان نشان داد که باکتری اش‌ریشیا کلای در مقابل همه تیمارهای گل‌سنگی مقاومت نشان داد در حالیکه در تحقیق حاضر نتایج بیانگر آن بود که اش‌ریشیا کلی نسبت

به عصاره های گلشنگی مقاومت چندانی نشان نداده است و این امر بخصوص در مقابل عصاره های *Staurothele* بخوبی نشان داده شده است.

نتیجه گیری

با توجه به اهمیت ارگانسیم های ذکر شده و مقاومت دارویی که امروزه در بخش های مختلف دنیا مشاهده شده است ارزیابی حضور ترکیباتی که بتواند به درمان کمک نماید بسیار مناسب می باشد. تحقیق حاضر ضمن اینکه تاثیر عصاره های مختلف آبی ، اتانولی و استونی چهار گلشنگ را بر روی باکتری های بیماریزا ارزیابی نمود، نشان داد که گلشنگ استائوروتله می تواند به عنوان بهترین گلشنگ در جهت تولید ترکیبات ضد میکروبی به شمار می آید ضمن آنکه این نوع از گلشنگ توانایی تولید ترکیبات فیتوشیمیایی را نیز دارا می باشد. بطور کلی گلشنگ ها توانایی تولید ترکیبات مختلفی را دارا می باشند که از اسیدها تا ترکیبات فیتوشیمیایی و رنگدانه ها می توانند متفاوت باشند بنابراین اقلیم های مختلف و استفاده از منابع طبیعی موجود بسیار با اهمیت است. بنابراین ایران کشوری با چهار فصل ، شرایط آب وهوایی مختلف و منابع طبیعی بسیار می تواند جایگاه مناسبی برای پروژه های مناسب به شمار آید که امید است آیندگان از این منابع عظیم بدرستی استفاده نمایند.

References:

1. Gilbert, O. *Lichens. The New Naturalist, Harper Collins*. London. 2000; pp:1-30
2. Heino L. *lichenology*. Australian National Botanic Gardens and Australian National Herbarium 2011.
3. Lothar B, Blume HP, Chen J. *Weathering of rocks induced by lichen colonization a review* . Catena. 2000; 39: 121–146.
4. Sharon E . *Lichens in Yellowstone National Park*. Yellowstone Science. 2007; 15(3).
5. Srivastava P, Logesh AR, Upreti DK, Dhole TN, Srivastava A. *In-vitro evaluation of some Indian lichens against human pathogenic bacteria*. Mycosphere . 2013; 4 (4): 734–743.

6. Thomas PR. *Usnic acid, a secondary metabolite of lichens and its effect on in vitro digestibility in reindeer*, Department of Animal Ecology. Swedish University of Agricultural Sciences, 1993; S-901 83 Umea, Sweden.
7. Cocchietto M, Skert N, Nimis PL, Sava G. *A review on usnic acid, an interesting natural compound*. *Naturwissenschaften*. 2002; 89: 137-146.
8. Karthikai Devi G, Thirumaran G, Manivannan K, Anantharaman P, Kathiresan K, Balasubramanian T. *Screening of the antibacterial properties of lichen Roccella belangeriana (Awasthi) from pichavaram mangrove (Rhizophora sp)*. *Advances in Biological Research*. 2009; 3 (3-4): 127-131.
9. Karagöz, A. Dogruöz, N. Zeybek, Z. and Aslan, A. *Antibacterial activity of some lichen extracts*. *Journal of Medicinal Plants Research*. 2009; 3 (12): 1034-1039.
10. Bahador N, Baserisalehi, M. *The effect of Quercus castaneifolia on pathogenic enteric bacteria*. *Journal of Anaerobe*. 2011; 17(6):358-360.
11. Karthikai DG, Thirumaran G, Manivannan K, Anantharaman P, Kathiresan K, Balasubramanian T. *Screening of the antibacterial properties of lichen Roccella belangeriana (Awasthi) from pichavaram mangrove (Rhizophora sp)*. *Advances in Biological Research*. 2009; 3 (3-4): 127-131.
12. Kosanić M, Ranković B. *Screening of antimicrobial activity of some lichen species in vitro*. *Kragujevac J. Sci*. 2010; 32 : 65-72.
13. Harborne IB. *Phytochemical methods: A guide to modern techniques of plant analysis*. 2nd edn, Chapman and Hall, New York. 1973; pp. 88-185.
14. Sofowora A. *Medicinal Plants and Traditional Medicinal in Africa*. 2nd Ed. Sunshine House, Ibadan, Nigeria: Spectrum Books Ltd.. *Screening Plants for Bioactive Agents*. 1993; 134–156.
15. Iyengar MA. *Study of crude drugs*. 8th edition, Manipal Power Press, Manipal, India. 1995;

16. Trease GE, Evans WC. *Pharmacognosy*, 15th Ed. Saunders Publishers, London. 2002; 42-44. 221-229, 246-249, 304-306, 331-332, 391-393.
17. Srinivasan D, Perumalsamy L.P, Nathan S, Sures T. *Antimicrobial activity of certain Indian medicinal plants used in folkloric medicine*. J. Ethnopharm. 2001; 49: 217-222.
18. Marjorie, M.C. *Plant products as antimicrobial agents*. clin. Microbiol. Rev. 1999; 12, 564-582.
19. Keymanesh K, Hamed J, Moradi S. *Antibacterial, Antifungal and Toxicity of Rare Iranian plants*. International Journal of Pharmacology. 2009; 5(1): 81-85.
20. Rankovic B, Misic M, Sucdolak S. *Antimicrobial activity of extracts of the lichens Cladoniafurcata, Parmeliacapitata, Parmeliapertusa, Hypogymniaphysodes and Umbilicariapolyphylla*. Br J Biomed Sci. 2007; 64:143-148.
21. Sharma BC, Kalikotay S, Rai B. *Assessment of Antimicrobial activity of extracts of few common lichens of Darjeeling hills*. Indian J. of Fundamental and Applied Life Sciences. 2012; 2(1): 120-126.
22. Dzomba P, Togarepi E, Musakiwa C. *Phytochemicals, antioxidant and antibacterial properties of lichen species Cladonia digitata*. Afr. J. of Bio 11. 2012; (31): 7995-7999.
23. Rankovic B, Kosonic M. *Antibacterial activity of different extracts of Lecanora atra, Lecanora muralis, Parmelia saxatilis, Parmelia sulcata and Parmeliopsis ambigua*. Pak J Bot. 2012; 44(1): 429-433.

Evaluation of antimicrobial and presence of phytochemical compounds of collected lichens from Haft Chemshme in Tabriz Province and their effect on some enteric pathogenic bacteria

Hadi Malekzadeh Dizajcheraghi*¹ and Nima Bahador²

MS.c. Microbiology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Fars, Iran

Associate professor, Department of Microbiology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Fars, Iran hadi.malekzade.65@gmail.com

Introduction: Lichens are a set of algae and fungi, from long times lichens are used in traditional medicine, therefore, identifying the lichens and their ability to produce antimicrobial product is important.

Methods and Materials: In the present study effect of four lichen types, which has been collected from around Tabriz and identified by Botanical Center of Iran, Tehran were evaluated. Then effect of watery, alcoholic and acetic extract of each lichen were evaluated on 3 pathogenic bacteria belong to: *Escherichia coli* (PTCC 1395), *Shigella dysenteriae* (PTCC 1188) and *Salmonella typhi* (PTCC 1609) using well diffusion agar method and their MIC (0.5- 0.0156 g/ml) were determined. In addition, the presence of phytochemical compound such as: flavonoid, terpenoid and tannin were evaluated

Results: The results obtained from this study indicated that out of all extracts, watery extract had no effect on bacteria but ethanolic and specially acetic had more effect on bacteria such as: *E. coli* and *S. typhi*. On the other hand, results showed that lowest MIC belong to acetic extract of *Staurothele* on *E.colli*. Additionally, presence of flavonoid and terpenoid confirmed in all of lichens and presence of tannin was confirmed only by *Staurothele*.

Conclusions: According to the results obtained from this study could be concluded that *Staurothele* had best antimicrobial effect and could be use in further studies.

Key words: Antimicrobial effect, extracts, Tabriz native lichen